

Pálmay Lóránt (1929–2012) búcsúztatása

2013. január 9.

Jóságos, érdeklődő, bölcs, mindig szembenéző tekintet, jelentősegteljesen felemelt mutatóujj, amely nyomatékosítja a csendesen elmondott okos szavakat.

Gyöngybetűvel írt jegyzetek óralátogatásokról, előadásokról.

Pontosság és rendszeresség időben és munkában, tájékozottság, szorgalom, igényesség az alkotásban, világra nyitottság.

Felelősség a szakmáért, mindazokért és mindazért, akikkel és amivel munkája kapcsolatba hozta.

Egyedülálló memória, amely minden tanítványt, kollégát, a matematika tanítás szempontjából fontos eseményt egész életén át megőrzött.

Segítség mindig, mindenkinek, mindenben, aki hozzá fordult, aki megbízott benne.

Soha el nem felejtett névnapj jókívánságok.

Mindezek tovább élnek bennünk. Pálmay Lóránt nyomot hagyott a világban. Már nem gazdagítja tovább életművét, de amit tett dolgos életében, az beépült, gyökeret vert azokban, akik kapcsolatban voltak vele.

Búcsúznak azok a matematika tanárok, akik Lóránttól tanulták a matematika speciális területeit, a módszertant, a pedagógus hivatás megannyi fortélyát, de mindenek előtt emberi tisztességet, a tanítványokért és a matematika tudományért érzett felelősséget.

Búcsúzik a Fazekas matematika munkaközössége, és mindazok a pedagógusok, akiknek lehetőségük volt vele dolgozni. A Fazekasba mindig barátként, kollégaként jött, akkor is, amikor az iskola és az Intézet szétvált, akkor is, amikor már – papíron – nyugdíjas volt, de minden olyan feladatot tovább végzett, amellyel segíthetett bennünket. Matematika tanárok ezrei részesültek szakmai-módszertani tudásából, kaptak segítséget tőle továbbképzéseken, egyéni konzultációk alkalmával. A módszertan egyedülálló szaktekintélye volt. Hozzá hasonlót nem ismer a szakma. Tiszteltük, tiszteljük, bízunk benne, tanultunk tőle, életkorunktól és életkorától függetlenül. A speciális matematika tagozat ügyét sajátjának tekintette. A tehetséggondozás elmélete és gyakorlata életművének jelentős összetevője. A Fazekas matematika munkaközössége úgy döntött (egyetértésben az ország többi speciális matematika tagozatot működtető iskolájával), kezdeményezi, hogy az eddig *Bolyai versenyként* ismert, a speciális matematika tagozatosok számára szervezett tehetségkutató verseny a következő tanévtől **Pálmay Lóránt** nevét viselje.

Búcsúsom a magam nevében. Lóránt az egyetemen tanárom volt, figyelemmel kísérte a munkámat első munkahelyemen, majd ő hívott a Fazekasba, beavatott a módszertani továbbképzés rejtelmeibe, számos lehetőséget teremtett arra, hogy kibontakozhassak, végig magamon éreztem figyelő, vigyázó tekintetét. A bemutató órákat, vagy a továbbképzésen elhangzott előadásokat követő elemzései, értékelése, tanácsai örök érvényű tanulságul szolgálnak, biztosságérzetet adnak.

Pálmay Lóránt eredendő jóságával, jóhiszeműségével, jóindulatával, segítőkészségével jobbá tette maga körül a világot, az embereket. Köszönjük a sorsnak, hogy a kollégái, tanítványai, barátai lehettünk. Életműve tovább él.

Nyugodjék békében.

A Fazekas nevében:
Hámori Veronika
igazgató